

Lövétei Lázár László

SZERVRAKTÁR*

*„elsorolja
testének
kimeríthetetlen gazdagságát*

*a máj kopár hegyeit
az étkek fehér szurdokait
a tüdők zúgó ereit
az izmok édes halmait
az epe és vér tavait s hullámzásait
a csontok hideg szelét
az emlékezet sója felett”*

*(Zbigniew Herbert – Weöres
Sándor: Apollo és Marsyas)*

BEVEZETÉS: 1,1-3

1 ¹ Ezek annak a könyvnek az igéi, melyeket
László, Lőrinc fia – ő Dénesnek volt a fia,
ő meg Dánielnek volt a fia, ő meg Ferencnek
volt a fia, ő meg Mihálynak volt a fia – sugal-
mazott ² a halála utáni esztendőben fiának,
II. Lászlónak itt, Székelyföldön, az Olt vize
mellett, ³ Mindszent havának hetedik napján,
abban az időben, amikor még javában dúlt
az orosz–ukrán háború.

A HÍRNÉVRŐL: 47,1-7

47 ¹ Nem csodálkoznék, fiam, ha idegesítene a
mennybéli írók nagy száma, látsz te otthon írot
éppen eleget,ilyent is, olyant is – ² mint a földön

* Részletek egy készülő kötetből.

a szúnyograjok, fekete felhőként keringenek az Úr körül az írólelkek, ³ viszont itt nincs frakciózás, Tolsztoj és Dosztojevszkij például egyfolytában együtt lógnak, pedig életükben sosem találkoztak, csak féltékenyen figyelték egymást, ⁴ aztán az lett a vége, hogy Tolsztoj mégis *A Karamazov testvéreket* vitte magával utolsó útjára, úgy néz ki, hogy ezt fogják osztani-szorozni az idők végezetéig, az író a mennyben is író, ⁵ mióta megtudták, hogy halott létemre még mindig kapcsolatban vagyok veled, a kollégáid belőlem is írókat akarnak csinálni, ⁶ „famam invenies in sepulcro”, mondja Petrarca, vagyis hogy a sírban találom meg a hírnevet, ⁷ akar a halál hírneves lenni, én azzal is beébrném, ha elcserélhetném a glóriámat holmi földi közhelyre, mondjuk, egy harmatos fűszálra vagy egy vízmosta kavicsra...

NAGY, SÚLYOS DOLGOK: 48,1-5

48 ¹ Néha az Úr is részt vesz ezeken az ad hoc irodalmi dzsemborikon, végtelenül szerény figura az írók között, nem igazán nyilvánít véleményt, ² „Istenség csak nagy, súlyos dolgokban ítéljen” – szokta idézgetni a Horatius-hexametert, azt persze nem köti az orrunkra, hogy szerinte mik lennének a „nagy, súlyos dolgok”, ³ az viszont tény, hogy a teremtés óta – úgy-ahogy – elketyeg a világ, ⁴ egy-egy gesztusából nyilván következtetni lehet, hogy mik élveznek nála prioritást, például ha a vízözönre gondolsz, fiam, te is meggyőződhetsz, hogy az Úr tényleg kiemelt figyelmet fordít az időjárására, ⁵ miközben az ilyen-olyan valuták napi árfolyamára általában csak legyint.

A LÉLEKRŐL: 49, 1-3

49 ¹ „Az időjárásról nekem is lenne egy-két szavam” – mondja Csokonai, még most is didereg, úgy megfázott Nagyváradon egy temetésen, ² tudom, fiam, hogy szerinted ő írta magyarul a legszebbeket a lélekről, „csuda valóságnak”, a „pormakhina igazgatójának” nevezve azt, ³ lapozgasd nyugodtan a verseit, fiam, mert minél többen olvassátok, annál jobban megnyugszik ez a reszkető lélek...

*Az apokalipszis lovasai, 2014
(135 x 175 cm, olaj, vászon)*